

[Holstein.]

havde Foretræde for Fredskonferencen i Versailles for at redegøre for den danske Regerings Syn paa Danmarks Stilling som Medlem af det paa Fredskonferencen planlagte Folkeforbund.

Der blev da fra dansk Side overfor Fredskonferencens Stormagtsrepræsentanter udtalt,

„at den danske Repræsentation maatte foreslaa, at ingen Stat blev forpligtet til at tage Del i tvangsmæssige Forholdsregler, hverken økonomiske eller militære, uden at have faaet Adgang til at deltage i Overvejelserne angaaende disse og uden for sit Vedkommende at have billiget den Beslutning, der desangaaende maatte blive taget“.

Referatet, jeg har her, er fra det første Nummer af „Le Temps“, som kom mig for Øje, da jeg som delegeret for det mellem-slesvigske Udvalg i Marts 1919 ankom til Paris; dèr stod Referatet af den danske Delegations Udtalelse under Foretrædet for Fredskonferencens ledende Mænd.

Endvidere udtalte Delegationen, at

„ingen Stat skulde have Forpligtelse til at deltage i en tvangsmæssig eller straffemæssig Aktion, hvis den paa-gældende Stat ikke havde stemt for denne Aktion“.

Endvidere stillede Delegationen i Anledning af, at der fra svejtsisk Side paa Fredskonferencen var fremsat Ønske om, at Svejts vedblivende, selv om det blev Medlem af Folkeforbundet, maatte have en tilsvarende garanteret neutral Stilling, som det hidtil havde hatt, lige siden Fredskonferencen i 1815, følgende Forslag:

„Det skal indrømmes de Stater, som derom fremsætter Ønske, at de kan erklære sig vedvarende neutrale med den Virkning, at de ikke skal være forpligtede til at tage Del i nogen Tvangs- eller Straffeaktion af militær Art, og at deres Territorium skal erklæres for ukrænkeligt, saaledes at ingen Passage paa Territoriet skal være tilladt. De danske Repræsentanter har udtrykkelig erklæret, at de ikke var sikre paa, at Danmark i paakommende Tilfælde vilde have til Hensigt at benytte en saadan Ret, da Meningerne i Danmark paa dette Punkt var delte; men alle Medlemmer af den danske Delegation var enige om at anmode om, at der blev givet Danmark Adgang til at indtage en saadan Stilling.“

Paa den første Folkeforbundsfor-samling i 1920 kom Spørgsmaalet om Svejts'

Stilling i Folkeforbundet til Afgørelse, efter at Folkeforbundsraadet, saa vidt jeg ved, allerede paa en af dens første Konferencer, vistnok i London, havde udtalt sig til Gunst for, at Svejts skulde have en Særstilling som neutral Stat i Folkeforbundet. Det blev udtrykkelig tilladt Svejts at beholde sin garanterede Neutralitetsstilling paa Betingelse af, at Svejts, naar det ikke skulde deltage i Sanktioner af nogen som helst Art for Folkeforbundet, hverken økonomisk eller med Hensyn til Adgang over dets Territorium for eksekutionsøvende Forbundstropper, og ej heller med egentlige militære Sanktioner, til Gengæld for at slippe for Forpligtelse til at deltage i saadanne Sanktioner af sin yderste finansielle Evne skulde indrette et saa effektivt nationalt Forsvar, som det var i Stand til. Det var Betingelsen for, at det fik Lov til at indtage en Særstilling, hvorved det fritoges for Deltagelse i Sanktioner af nogen Art.

Man ønskede altsaa ved Fredskonferencen i Versailles, at Danmark skulde have Adgang til, hvis det ønskede det, at faa en lignende Stilling i Folkenes Forbund, som Svejts har faaet. Dette Ønske fra dansk Side, som Delegationen i Paris erklærede var et almindeligt Ønske i danske politiske Kredse, er jo ikke desto mindre — hvis det overhovedet kan hævdes, at det var rigtigt, at det var et almindeligt politisk Ønske i Danmark — aldeles ikke blevet fastholdt; det er blevet frafaldet af den simple Grund, at man har været med til at anerkende Særstillingen for Svejts' Vedkommende indenfor Folkeforbundet uden at tage noget som helst Forbehold om, at Danmark ogsaa skulde have eller kunde ønske Adgang til at faa en lignende Særstilling.

Der blev ligeledes paa Folkeforbundsfor-samlingen i 1920 bestemt, at Luxembourg skulde være Medlem som selvstændig Stat af Folkeforbundet uden at have militære Sanktionsforpligtelser, idet til Gengæld de ledende Folkeforbundsmagter, som var nærmest interesserede i Luxembourgs Uafhængighed, paatog sig de sanktionsmæssige militære Forpligtelser paa Luxembourgs Vegne. (Afbrydelse fra *Udenrigsministeren*). Ja, det har de i hvert Fald gjort de facto, baade Frankrig og Belgien, i god Forstaaelse med Luxembourg.

For Luxembourgs Vedkommende hævdedes det i 1920, at dets Stilling var en ganske særegen, og at den ikke kunde paaberaabes af andre Stater. Nu siger ikke desto mindre den ærede Ordfører for Venstre, det ærede